

præg af almen Betydning. Det var en orakelmæssig og fraseagtig Sætning, som det var vanskeligt at forstaa. Hvis den skulde fortolkes skarpt, vilde det betyde, at kun enkelte Skoler som rene Undtagelser kunde komme med. Dette bliver ifølge Ændringsforslaget under Nr. 2 ændret til, at enhver Privatskole, som staar Maal med den offentlige Skole, underkaster sig Tilsyn og ikke er bestemt for en særlig Samfundsklasse, har Ret til at søge Statstilskud og kan faa det. Det finder jeg er en langt mere liberal Maade at affatte Regelen for Privatskolerne paa end den, som Lovforslaget oprindeligt indeholdt. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds talte meget om, at det for hans Parti særlig gjaldt om, at det udelukkedes, at Klaseskoler kunde faa Tilskud. Jeg er enig med det ærede Medlem heri, og det har alle været enige med ham i, for saa vidt man kunde finde noget, som man kan kalde Klaseskoler, men jeg har vanskeligt ved at tænke mig, hvorledes saadanne ser ud. Jeg tror egentlig, at Socialdemokraterne her lider af Spøgelsefrygt. Men naar man faar disse Klaseskoler defineret saaledes, som de er definerede her, kan jeg kun tiltræde dette Ønske. Der staar nemlig, at Skoler, som „gennem deres Skolepenges Størrelse eller ved deres Adgangsvilkaar og Organisation har Præg af at være bestemte for særlige Samfundslag“, bør ikke faa Statstilskud. Det tror jeg, alle vil kunne gaa med til. Indretter man en Skole med saa høje Skolepenge, at de kun kan betaales af Rigmænd — og det er vel det, Socialdemokraterne væsentligst har tænkt paa ved „Klaseskoler“ —, skal den selvfølgelig ikke have Statstilskud. Hvis Skolen stiller saadanne Adgangsvilkaar, at, lad mig sige med en Overdrivelse, kun Sønner og Døtre af Etatsraader kan komme der, er det en Klaseskole, og saa bør den ikke have Statstilskud. Saa er der føjet Ordet „Organisation“ til. Det er noget taaget, men jeg har ikke haft Betæneligheder ved at tage det med, og alle vil kunne gaa med til denne Definition af Skoler, som ikke skal have Statstilskud, at det er dem, der indtager en Særstilling under en eller anden Form i social Henseende. Det har der bestandig været fuld Enighed om, kun har man haft Vanskelighed ved at faa Enigheden udtrykt i Ord, men det forekommer mig, at man nu har været heldig med at finde Udtryk derfor.

Der foreligger derefter Spørgsmaalet om religiøse Skoler. Det har været en af de Ting, som stærkest har skræmt

Folk, der stod paa den konservative Side, fra at slutte sig til det af Regeringen fremsatte Lovforslag. Man har nemlig kombineret dette Spørgsmaal med Ytringer fra socialdemokratisk Side om Klaseskolen og sagt: Vil ikke en kristelig Skole blive betragtet som Klaseskole? Skal den udelukkes? Det er vel bekendt, at Frygten for noget saadant i høj Grad er blevet bestyrket ved en noget uheldig Ytring af Københavns Skoledirektør, Bang, som har sagt, at herefter maatte man være færdig med kristelige Skoler. Ved Udvalgsbetænkningen og Ordførerens mundtlige Udtalelser her har Flertallet udtalt, at man paa ingen Maade vil betragte en Skole af religiøs Karakter som en Klaseskole, og det er yderligere slaaet fast saaledes, at det Standpunkt sikkert ikke kan rokkes, ved det sidste Stykke i Ændringsforslaget, i hvilket der staar: „Ogsaa Skoler, der tilhører Religionssamfund udenfor Folkekirken, kan faa Del i de i denne Paragraf omhandlede Tilskud, naar de fyldstgør ovennævnte Betingelser“. Dermed tror jeg, man er over den Frygt, som har gjort sig gældende paa dette Omraade. Hvad man har opnaaet ved dette Ændringsforslag, er et Vidnesbyrd om en Liberalitet, som jeg vil anerkende. Da jeg dels ved min Partistilling, dels ved min personlige Optræden ikke ret vel kan mistænkes for at ville falde Socialdemokraterne om Halsen og gøre dem Kærlighedserklæringer, kan jeg med desto større Grund have Lov at sige her, at jeg anerkender, at der fra dette Parti her er vist en Liberalitet, som jeg paaskønner.

Jeg kommer saa til det Underændringsforslag, jeg har stillet. Jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at hvis vi ikke faar en Bestemmelse som den, jeg har foreslaaet i det af mig stillede Underændringsforslag, kan vi ikke gaa med til denne Lov og ikke anse det for betrygget, som vi mener skulde værnes. Jeg har nylig tilfældig set i et Blad, at dette Ændringsforslag kan opfattes og er blevet opfattet, som om jeg ved Hjælp af det vilde trække Privatskolerne bort fra at lade sig overtage af Staten og Kommunen og opretholde dem som private mod deres eget Ønske eller mod den Tilbøjelighed, de har lagt for Dagen under Forhandlingen om denne Sag. Der er intet i dette Ændringsforslag, som hjemler en saadan Opfattelse, den ligger helt udenfor det, jeg har tilsigtet dermed. Der staar udtrykkelig i Underændringsforslaget, at de bestaaende Skoler, som ønsker at vedblive at være